

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2019 r. — Interimg i in./Komisja**(Sprawa T-525/19)**

(2019/C 328/72)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Interimg SH.P.K. (Obiliq, Kosowo), Steinmüller Engineering GmbH (Gummersbach, Niemcy), Deling d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge (Šići bb, Tuzla, Bośnia i Hercegowina), ZM- Vikom d.o.o. za proizvodnju, konstrukcije i montažu (Šibenik, Chorwacja) (przedstawiciel: R. Spielhofen, Rechtsanwalt), połączeni w konsorcjum

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej, reprezentowanej przez Komisję Europejską, w imieniu i na rzecz Kosowa, z czerwca 2019 r. (za pośrednictwem niedatowanego dokumentu udostępnionego stronie skarżącej w dniu 7 czerwca 2019 r.) — Ref.: Ares(2019)3677456 07/06/2019 — w przedmiocie wykluczenia strony skarżącej z dalszego postępowania przetargowego i niewpisania jej na „Short List” w ramach postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego w ramach programu „Wsparcie UE na rzecz czystego powietrza dla Kosowa” dotyczącego zmniejszenia zapylenia i emisji NOx w TPP Kosowo B, jednostki B1 i B2 — numer referencyjny publikacji: EuropeAid/140043/DH/WKS/XK.

Pismem z dnia 2 sierpnia 2019 r. żądania zmieniono w sposób następujący:

— stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej, reprezentowanej przez Komisję Europejską, w imieniu i na rzecz Kosowa, z dnia 29 lipca 2019 r. (za pośrednictwem niedatowanego dokumentu udostępnionego stronie skarżącej w dniu 30 lipca 2019 r.) — Ref.: Ares(2019)3677456 07/06/2019 — w przedmiocie wykluczenia strony skarżącej z dalszego postępowania przetargowego i niewpisania jej na „Short List” w ramach postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego w ramach programu „Wsparcie UE na rzecz czystego powietrza dla Kosowa” dotyczącego zmniejszenia zapylenia i emisji NOx w TPP Kosowo B, jednostki B1 i B2 — numer referencyjny publikacji: EuropeAid/140043/DH/WKS/XK.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasad przejrzystości, proporcjonalności i równego traktowania kandydatów, ponieważ pozwana nie wyjaśniła swoich wątpliwości dotyczących dokumentów przedłożonych przez stronę skarżącą, mimo iż wydawało się, że miała wątpliwości w tym względzie, i wykluczyła stronę skarżącą z dalszego postępowania przetargowego, nie dając im możliwości wyjaśnienia tych wątpliwości.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad przejrzystości i proporcjonalności, ponieważ pozwana nie uzasadniła swojej decyzji o wykluczeniu strony skarżącej z dalszego postępowania przetargowego, a jednocześnie nie udzieliła skarżącym dostępu do szczegółowego sprawozdania z oceny stanowiącego podstawę zaskarżonej decyzji oraz informacji na temat korzyści i cech charakterystycznych kandydatów zakwalifikowanych na krótką listę.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia ogólnej zasady, zgodnie z którą dokumenty przetargowe powinny być chronione przed wszelkimi zmianami w toku postępowania przetargowego, ponieważ zgodnie z informacjami przekazanymi przez pozwaną kandydatura skarżących została oceniona na podstawie podkryteriów i interpretacji, w odniesieniu do których nie było żadnych postanowień w dokumentach dotyczących tego postępowania.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 5 ust. 1 („Pomoc finansowa na podstawie niniejszego rozporządzenia jest zgodna z politykami Unii”) i art. 5 ust. 2 („Komisja, w porozumieniu z państwami członkowskimi, przyczynia się do wykonania zobowiązań Unii na rzecz większej przejrzystości i odpowiedzialności w dziedzinie udzielania pomocy, w tym poprzez podawanie do wiadomości publicznej informacji na temat wielkości pomocy i jej alokacji, zapewniając, aby dane były porównywalne na szczeblu międzynarodowym oraz łatwo dostępne, wymieniane i publikowane”) rozporządzenia (UE) nr 231/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiającego instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA II) ⁽¹⁾ w odniesieniu do faktu, że byłoby to sprzeczne z ogólnymi zasadami prawa zamówień publicznych.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 1 ust. 3 („Komisja zapewnia, by działania były wdrażane zgodnie z celami mającego zastosowanie instrumentu oraz przy zapewnieniu skutecznej ochrony interesów finansowych Unii”) i art. 1 ust. 6 („Unia stara się propagować, rozwijać i umacniać zasady demokracji, praworządności oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, na których się opiera, poprzez — w stosownych przypadkach — dialog i współpracę z krajami i regionami partnerskimi”) rozporządzenia (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 236/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiającego wspólne zasady i procedury stosowania unijnych instrumentów finansowania działań zewnętrznych ⁽²⁾ w związku z okolicznością, że byłoby to sprzeczne z ogólnymi zasadami prawa zamówień publicznych.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przepisów „Przewodnika udzielania zamówień publicznych i przyznawania dotacji na działania zewnętrzne Unii Europejskiej — praktycznego przewodnika” (ważnego od dnia 2 sierpnia 2018 r.) („PRAG”) dotyczących zakresu tej procedury i przepisów ogłoszenia o zamówieniu (zdefiniowanego powyżej) przyjętego przez instytucję zamawiającą, a w szczególności pkt 17 tego ogłoszenia.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia przepisów rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽³⁾, ponieważ pozwana nie uzasadniła swojej decyzji o wykluczeniu skarżących z dalszego postępowania w sprawie udzielenia zamówienia i jednocześnie nie udzieliła skarżącym dostępu do szczegółowego sprawozdania z oceny będącego podstawą zaskarżonej decyzji oraz do informacji na temat korzyści i cech charakterystycznych wykonawców wpisanych krótką listę.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁴⁾ („rozporządzenie finansowe”) w związku z niewystarczającym uzasadnieniem podstaw odrzucenia wniosku skarżących o dopuszczenie ich do udziału w postępowaniu, które jest uregulowane w ogłoszeniu o zamówieniu („Contract Notice”).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) (Dz.U. 2014, L 77, s.11).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające wspólne zasady i procedury wdrażania unijnych instrumentów na rzecz finansowania działań zewnętrznych (Dz.U. 2014, L 77, s. 95).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2019 r. — DK/GSA

(Sprawa T-537/19)

(2019/C 328/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: DK (przedstawiciele: T. Bontinck i A. Guillerme, adwokaci)

Strona pozwana: Agencja Europejskiego GNSS